

Annamaria Piccione

ZIT İKİZLER
KAHKAHA DİZİSİ

2

Çeviren: Nükhet Amanoel

Resimleyen: Gianluca Panniello
& Alessandra Bracaglia

3. basım

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Annamaria Piccione

ZIT İKİZLER

KAHKAHA DİZİSİ

2

Çeviren: Nükhet Amanoel

Resimleyen: Gianluca Panniello & Alessandra Bracaglia

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Editör: Bahar Ardağuş
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir
Tasarım Uygulama: Recep Eren

1. Basım: 2015

3. Basım: 1000 adet, Şubat 2017

ISBN 978-975-07-2658-3

Lindo e Lando,

Annamaria Piccione

© 2012, Edizioni EL S.R.L., Trieste Italy

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2015

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.
Yayıncı Sertifika No: 31730
Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul
Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33
cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Kapak Baskı: Azra Matbaası; Sertifika No: 27857
Adres: Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok Kat: 3
No: 3/2 Topkapı, Zeytinburnu, İstanbul
İç Baskı ve Cilt: Türkmenler Matbaacılık Rekl. San.
ve Tic. Ltd. Şti.; Sertifika No: 12584; Adres: Maltepe Mah.
Gümüşsuyu Cad. No:16 Topkapı, İstanbul

CAN
ÇOCUK

Bu kitabın sahibi:

Annamaria Piccione

Sicilya'da doğdu ve hâlâ orada yaşıyor. Her yaştan çocuklara yönelik yaklaşık yetmiş kitap yazdı ve bu kitaplar İtalya'nın belli başlı yayınevleri tarafından yayımlandı. Kitaplarında gastronomi ve turizm de dahil olmak üzere, genellikle adalet, göç, ırkçılık ve savaş konularını işliyor. İlgi alanları arasında tiyatronun özel bir yeri var. Çocuklar ona "Kedilerin Hanımefendisi" diyorlar.

ZIT İKİZLER

KAHKAHA DİZİSİ

2

İçindekiler

Uyan Artık Lando!, 7
Diğerleri Gibi Bir Sabah, 16
Ah Aşk!, 23
Düzen ve Disiplin!, 29
Çalıntı Tavuk, 37
Pek Faydalı Bir İlaç, 44
Anneanneyi Ziyaret, 51
Kedi Peşinde, 59
Kırmızı Bibere Serenat, 65
Okulda Pazar Günü, 71
Üç Suçlu, 77
Bisiklet, 83
İşte Bisikletin!, 87
Son Söz, 92

*Lindo ile Lando,
kardeşe hiç benzemeyen
zıt ikizlerdi.*

*Biri sıska diğeri şişko,
teki uzun beriki kısaydı.*

*Boyları posları farklı,
huyları çok daha farklı, apayrıydı:
Biri saf mı saf, diğèrinin kalbi ise zift karasıydı.*

*Lindo iyi huylu olmayı sever,
Lando durmadan kavga çıkarırdı.*

*Lindo harıl harıl ders çalışır,
Lando horul horul uyurdu.*

*Lindo ne iyi kalpliydi,
İyiliğın tanımını sanki kendisiydi, kendisi ve de köpeğiydi.
Savsaktı, pasaklıydı, tam bir mendeburdu Lando.*

Kirliliğın tanımını sanki kendisiydi, kendisi ve de kedisiydi.

*Şiirimiz tamamlanıyor,
Macera şimdi başlıyor.*

Ne, nasıl, nerede, ne zaman,

*Sana Lindo ile Lando'nun
hikâyesini anlatacağım, hazırlan.*

Uyan Artık Lando!

“Uyan artık Lando!”

“Mmmmmh...”

“UYAN ARTIK LANDO!!!”

“MMMMMMH...”

Bayan Hayırolmaz her sabah kendisini uyandırdığında, Lando hep “Mmmmh!” diye cevap verirdi. Uyanmaktan nefret ederdi çünkü şunu çok iyi bilirdi ki, bir kez ayağa kalktı mı okula gitmesi gerekecekti. Oysa okula gitmekten her şeyden daha çok nefret ederdi.

Fakat Lando’nun katlanamadığı şeyler sadece uyanmak ve okul ile sınırlı değildi: Ödev yapmaktan da nefret ederdi o, yıkanmaktan, başkaları söylediğinde yatağa git-

mekten, odasını toplamaktan, eğitici kitaplar okumaktan, belgesel izlemekten, uzun yürüyüşler yapmaktan, sebze püresinden, pişmiş elmadan, mercimekten, haşlanmış lahanadan, nohuttan...

Lando, genellikle Bayan Hayırolmaz'ın sesi kulakları delecek o keskin seviyeye vardığı yedinci "Mmmmh"da kalkardı.

Fakat bu sabah gözlerini açmadan önce sekizinciye beklemişti. Akşam yemeğinde soğanlı eti fazla kaçırmış, yedikleri uykusunu iyiden iyiye ağırlaştırmıştı.

Kalktığı anda ise hazırды; çünkü bir gece önce, yağ lekeleri sadece fazla belli olduğunda değiştirdiği, kırmızı çizgili kazağı ile uyumuştı. Yıkanmadı, dün zaten yıkanmıştı ya. Saçlarını taramadı çünkü söz dinlemeyen saçları bir kirpinin dikenleri gibi dik dikti.

Ahıra benzeyen odasında yürüyebilmek için kendisine yol açtı ve alelacele yemek odasına yöneldi. Akşam yediklerini bir güzel sindirmişti ve şimdi kurt gibi açtı.

Masada, kardeşi Lindo süt, kızarmış ekmek, tereyağı ve reçelle kahvaltısını yapıyordu. Etrafa lavantalı sabun kokuları yayı-

yordu, sarı saçlarını geriye doğru bir güzel taramıştı. Üstüne beyaz gömleğini giymiş, mavi puantiyeli papyonunu takmıştı.

“Günaydın sevgili Lando! İyi uyudun mu? Sana da reçelli bir dilim ekmek hazırlayayım mı?” diye sordu Lindo, kardeşine yumuşacık bir sesle.

“MMMMH!”

Lando buzdolabından birkaç sosis ve bir parça keçi peyniri aldı. Kardeşini ancak üçüncü sosis ve altıncı peynir diliminin ardından fark edebildi.

“Annemiz nerde?” diye sordu tıka basa dolu ağzıyla.

“Migreniyle birlikte odasında. Babamız da sabah erkenden çıkmış.”

Lindo ile Lando’ya babalarının nasıl bir adam olduğu sorulsa, ne cevap vereceklerini bilemeyebilirdi. Adam evden erkenden çıkar, geç bir vakitte dönerdi. Tatil günlerinde yüzüne düşmüş gazetesiyle koltukta uyuklar; çocuklara babalarını rahatsız etmemeleri tembihlenirdi. Anneleri de sık sık dışarda olurdu. Evde bulunduğu zamanlarda ise sürekli “migren”iyle birlikteydi. Lindo ile

SANA DA
RECELLİ BİR DİLİM EKMEK
HAZIRLAYAYIM MI?

MMMMH!

Lando başlarda migrenin annelerinin en iyi arkadaşı olduğunu sanıyorlardı. Daha sonra Bayan Hayırolmaz, onlara bunun bir çeşit baş ağrısı olduğunu açıklamıştı.

Sonra Lando, “Ödevleri kontrol ettin mi?” diye sordu. Kendisi ödevleri her zaman kardeşinden kopya eder, okulda kötü bir izlenim yaratmak istemezdi.

Lindo onayladı: “Tabii! Hepsi doğru. Açıklamamız gereken şiir ne kadar dokunaklıydı, değil mi?”

“Ne demezsin, aklıma geldikçe gözlerim doluyor,” diye homurdandı Lando ve o sırada masaya atlayan siyah kediye bir sosis fırlattı.

Lando'nun kedisi Çıban'dı bu. Dünya üzerinde ondan daha pasaklı bir canlı görülmuş değildi. Kulaklarından birinin yarısı eksikti, görmek için tek gözü kalmıştı; kuyruğu kırılmış, tüyleri arapsaçına dönmüştü. Üstelik gelmiş geçmiş en büyük hırsızdı o! Hele onu bir de köşedeki süpermarketi işleten Bay Pantolonaskısı'na sorsanız... Kim bilir neler söylerdi...

Bu kedi, Lando'ya iki yıl önce altıncı yaş

günü hediyesi olarak gelmişti. O zamanlar Çıban, sürekli ciyaklayan bir tüy yumağıydı. İlk işi koltuğun her yanına işemek olmuştu. Asla yılmayan bir kararlılıkla bunu yapmaya hâlâ devam ediyordu.

Aynı sebeple Lindo'ya da kar kadar beyaz, havladığında bile rahatsızlık vermeyen, Saftirik adında bir fino hediye edilmişti. Saftirik, şu anda, çok sevdiği sahibinin ayaklarının dibinde, parıl parıl parlayan bir kâsenin içindeki ekmekli sütün tadını çıkarıyordu. Etrafa sevgi ile bakarken arada sırada kuyruğunu sallıyordu.

Saftirik, Çıban ile arkadaşlık etmeyi istedi istemesine ama, yüzüne bir tırmık darbesi yemekten fazlasını elde etmesi imkânsızdı! Lindo ise ona kulak asmamasını söyler dururdu.

“Çıban kötü huylu bir kedi, ama seni seviyor, tıpkı Lando’nun beni sevdiği gibi. Başka türlü olabilir mi hiç! Nihayetinde o benim ikiz kardeşim.”

Evet, durum tam da böyleydi. Tepeden tırnağa farklı olmalarına rağmen Lindo ile Lando sekiz yıllık ikizlerdi.

Doğdukları tarih bile aynı değildi. Lando, 17 Mart Cuma günü, yirmi üç elli sekizde; Lindo ise 18 Mart Cumartesi günü, saat gece yarısını on iki dakika geçerken doğmuştu.

Yoksa o çeyrek saatlik fark mıydı ikizleri böylesine birbirinden ayrı kılan?

İncecik, uzun boylu, sarışın ve mavi gözlü olan Lindo kanatsız bir meleğe benziyordu. Görüntüsü kalbinin güzelliğini yansıtıyordu.

Esmer, kısa boylu, şişman, sivilceli ve kıllı suratlı Lando ise sanki kuyruksuz bir şeytandı. Kalbi dış görünüşünden daha da fenaydı.

Sekizinci sosisin ardından Lando yavaş

yavaş doyduğunu hissetmeye başladı. Memnuniyetini uzun uzun geçirerek ifade etmeyi tercih etti.

“GAARK!” diye patlayıp, ardından içini çekerek kardeşine baktı. “Bahse girerim dualarını çoktan etmişsindir.”

“Tabii ki evet,” diye onayladı Lindo, elindeki küçük resmi gösterdi. “Dün sevgili öğretmenimiz Bay Tertemiz bana bunu hediye etti: Aziz Barışçıl İyimser’in bir resmi... Koleksiyonum için eşsiz bir parça.”

“*Mmmmh!* Tam bir karın ağrısıdır şu Bay Tertemiz,” dedi Lando.

Öğretmenleri Bay Tertemiz, Lindo’yu sever ve ona azizlerin resimlerini hediye ederdi. Sadece o azizler ve pek sevgili anneanesi, onun içinde gizli tuttuğu hayali biliyordu: Lindo, Veronica Pastırma’nın dükkânındaki satılık ateş kırmızısı bisiklet için aylardır para biriktiriyordu.

“Birkaç bozukluk daha ve bisiklet benim olacak sonra,” diye düşünüyordu hep.

Hatta şu anda bile bisikleti düşünüyordu Lindo, ancak Bayan Hayırolmaz’ın iğneleyici sesi oğlanı gerçek hayata geri getirdi.

“Şu mendebur kediyi kim çıkardı masanın üzerine? Hayır, olmaz! Olmaz böyle!”

Lando boynundan tutup onu yere atarken vahşi bir çığlık kopardı Çıban.

“Lindo yaptı!” diye iç çekti Lando masumca. “Sosis bile verdi ona.”

Bakıcı başını iki yana salladı: “Ah! Ah Lindo! Hayır, olmaz! Olmaz böyle!”

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Annamaria Piccione

ZIT İKİZLER
KAHKAHA DİZİSİ

2

Dikkat, yüksek seviyede eğlence içerir!

Lindo kanatsız bir melekti sanki,
Öylesine masum, çalışkan ve sevimliydi ki.
Lando ise tam bir şeytandı,
Hep haylazlıklara, tuhaf şakalara, kurnazlığa çalışırdı kafası.
Birbirine zıt mı zıt, ikiz kardeşlerdi onlar,
Hayatları tam bir komedi dükkânı.
Hazırlanın, geliyor sizi gülme krizine sokacak maceraları!

Kahkaha dizisi yepyeni bir macerayla devam ediyor!
Söylemedi demeyin, kahkahalarınıza hâkim olamayacaksınız!

ISBN 978-975-07-2658-3

9 789750 726583